

**Acțiune introdusă la 14 august 2009 — Comisia Comunităților Europene/Eesti Vabariik**

(Cauza C-328/09)

(2009/C 297/21)

*Limba de procedură: estoniana*

**Părțile**

*Reclamantă:* Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)

*Pârât:* Eesti Vabariik

**Concluziile reclamantei**

— constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2004/113/CE <sup>(1)</sup> a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii sau, în orice caz, prin necomunicarea respectivelor dispoziții Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 17 din această directivă;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul național a expirat la 21 decembrie 2007.

<sup>(1)</sup> JO L 373 din 21 decembrie 2004, p. 37, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 135.

**Recurs introdus la 7 septembrie 2009 de DSV Road NV împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 8 iulie 2009 în cauza T-219/07, DSV Road NV/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

*Limba de procedură: olandeza*

**Părțile**

*Recurentă:* DSV Road NV (reprezentanți: A. Poelmans și G. Preckler, avocați)

*Cealaltă parte în proces:* Comisia Comunităților Europene

**Concluziile recurentei**

DSV Road NV solicită Curții:

— declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;

— prin urmare, anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 8 iulie 2009 în cauza T-219/07;

— în măsura în care, în cazul anulării hotărârii, Curtea hotărăște să se pronunțe asupra fondului;

anularea Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 24 aprilie 2007 referitoare la cererea Regatului Belgiei [dosarul REC 05/02, C (2007) 1776], prin care s-a stabilit că taxele la import în valoare de 168 004,65 euro, care fac obiectul cererii Regatului Belgiei din 12 august 2002, trebuie înscrise ulterior în evidența contabilă și că nu trebuie remise;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul ambelor proceduri.

**Motivele și principalele argumente**

1. Cu privire la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din CVC <sup>(1)</sup>

Primul motiv: la aplicarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC, Tribunalul nu ar fi luat în considerare interpretarea dată de Curte acestui articol în Hotărârea din 9 martie 2006 <sup>(2)</sup>, în special în privința sarcinii de a demonstra că emiterea certificatelor eronate se bazează pe o prezentare incorectă a faptelor de către exportator; din hotărârea atacată rezultă atât faptul că sarcina probei incumbă în mod incontestabil autorităților vamale care vor să se realizeze o înscriere ulterioară în evidența contabilă, dar și faptul că dovada trebuie făcută cu documente originale obiective.

Tribunalul ar fi interpretat eronat articolul 220 alineatul (2) litera (b) din CVC și, prin urmare, ar fi aplicat în mod greșit dreptul comunitar și, astfel, l-ar fi încălcat. În consecință, Curtea ar fi competentă să remedieze această aplicare eronată a dreptului.

Al doilea motiv: la examinarea dovezii care i-a fost prezentată, Tribunalul ar fi urmat o interpretare eronată din toate punctele de vedere întrucât dovada în cauză nu ar fi conformă cerințelor articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC, astfel cum ar fi fost interpretat și explicat de Curte în Hotărârea din 9 martie 2006 <sup>(3)</sup>.

Tribunalul ar fi realizat astfel o calificare juridică incorectă a dovezii prezentate și, prin urmare, ar fi încălcat dreptul comunitar <sup>(4)</sup>.

În plus, la aprecierea dovezii, Tribunalul nu a hotărât în unanimitate, pronunțând așadar o hotărâre paradoxală dat fiind că, pe de o parte, a considerat suficiente elementele de probă prezentate de Comisie, căreia îi revenea sarcina de a demonstra că certificatele eronate fuseseră eliberate pe baza unei prezentări incorecte a faptelor de către exportator și că, pe de altă parte, a respins aceleași elemente de probă ca fiind insuficiente pentru a face dovada, pe care trebuia să o efectueze recurenta, că autoritățile vamale thailandeze ar fi știut sau, cel puțin, ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că mărfurile nu puteau beneficia de un tratament preferențial.

Ar reveni Curții sarcina de a sancționa drept nemotivare erorile săvârșite de Tribunal la selecționarea și la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe <sup>(5)</sup>.

## 2. Cu privire la articolul 239 din CVC

Motiv unic: Tribunalul, întemeindu-se pe o aplicare greșită a articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC sau pe erorile săvârșite la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe, ar fi apreciat în mod eronat că situația în care se află recurenta nu reprezintă un caz excepțional în sensul articolului 239 din CVC.

<sup>(1)</sup> Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

<sup>(2)</sup> Hotărârea din 9 martie 2006, *Beemsterboer* (C-293/04, Rec., p. I-2263).

<sup>(3)</sup> *Idem*.

<sup>(4)</sup> Ordonanța Curții din 11 iulie 1996, *An Taisce și WWF UK/Comisia* (C-325/94 P, Rec., p. I-3727, punctele 28 și 30).

<sup>(5)</sup> Hotărârea Curții din 24 octombrie 1996, *Comisia/Lisrestal și alții* (C-32/95 P, Rec., p. I-5399, punctul 40).

### **Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Bonn (Germania) la 9 septembrie 2009 — Pfleiderer AG/Bundeskartellamt**

(Cauza C-360/09)

(2009/C 297/23)

*Limba de procedură: germana*

#### **Instanța de trimitere**

Amtsgericht Bonn

#### **Părțile din acțiunea principală**

*Reclamantă:* Pfleiderer AG

*Pârât:* Bundeskartellamt

#### **Întrebarea preliminară**

Dispozițiile de drept comunitar în materie de înțelegeri — în special articolele 11 și 12 din Regulamentul nr. 1/2003 <sup>(1)</sup>, precum și articolul 10 alineatul (2) CE coroborat cu articolul

3 alineatul (1) litera (g) CE — trebuie interpretate în sensul că persoanelor prejudiciate printr-o înțelegere nu trebuie, în scopul valorificării drepturilor acestora în materie civilă, să li se acorde acces la cererile de clemență și la informațiile și documentele comunicate voluntar în acest context de către candidații la clemență unei autorități de concurență a unui stat membru în aplicarea unui program național de clemență în cadrul unei proceduri de amendă care urmărește (și) impunerea respectării articolului 81 CE?

<sup>(1)</sup> JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

### **Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 8 septembrie 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV**

(Cauza C-367/09)

(2009/C 297/24)

*Limba de procedură: olandeza*

#### **Instanța de trimitere**

Hof van beroep te Antwerpen

#### **Părțile din acțiunea principală**

*Reclamant:* Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

*Pârâte:* SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

#### **Întrebările preliminare**

1. Dispozițiile articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 <sup>(1)</sup> al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene au un efect direct în ordinea juridică națională a statelor membre în lipsa oricărei marje de apreciere din partea statelor membre respective și fără a fi necesar ca autoritățile naționale să adopte măsuri de punere în aplicare?

2. O societate specializată pe plan internațional în domeniul controlului și al supravegherii, și care este agreată de statul membru în care au fost îndeplinite formalitățile vamale la export, în speță Belgia, societate care a stabilit o declarație inexactă privind descărcarea în sensul articolului 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 3665/87/CEE <sup>(2)</sup>, poate fi considerată ca fiind un agent economic în sensul articolului 1 din Regulamentul 2988/95/CE și, prin urmare, o persoană care a participat la săvârșirea abaterii sau care poate fi obligată să își asume răspunderea pentru abatere ori o persoană care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă, în sensul articolului 7 din regulamentul menționat?